

der Invoerrechten en Accijnzen του Arnhem, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακολούθων ερωτημάτων:

1. α) Πρέπει μια εταιρεία χαρτοφυλακίου, που δεν ασκεί άλλες δραστηριότητες πλην του να είναι μέτοχος θυγατρικών εταιρειών, να θεωρηθεί ως υποκείμενη στον φόρο κατά την έννοια των άρθρων 4 και 17 της έκτης οδηγίας περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών;
- β) Αν δοθεί αρνητική απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, υφίσταται φορολογική υποχρέωση αν η εταιρεία χαρτοφυλακίου αποτελεί μέλος και αναπόσπαστο τμήμα ενός επί παγκοσμίου επιπέδου ομίλου εταιρειών, ο οποίος συνήθως εμφανίζεται προς τα έξω με ένα όνομα, το όνομα του ομίλου;
2. α) Αν μια εταιρεία χαρτοφυλακίου πρέπει να θεωρηθεί ως υποκείμενη στο φόρο, αποτελούν οι δραστηριότητες που αναπτύσσει υπό την ιδιότητά της αυτή πράξεις κατά την έννοια του άρθρου 130 στοιχείο δ) σημείο 5 της ανωτέρω οδηγίας, οπότε πρέπει να θεωρηθούν ως υπηρεσίες απαλλασσόμενες του φόρου

κύκλου εργασιών και, επομένως, δεν τίθεται ζήτημα αφαιρέσεως του σχετικού φόρου κύκλου εργασιών με τον οποίο τη χρέωσαν τρίτοι;

- β) Αν στο ερώτημα 2. α) δοθεί καταφατική απάντηση, πρέπει η απάντηση να είναι διαφορετική, αν ο όμιλος στον οποίο ανήκει η εταιρεία χαρτοφυλακίου παρέχει, υπό την ιδιότητά του αυτή, σύμφωνα με τα κριτήρια της ΕΟΚ, αποκλειστικά φορολογητέες υπηρεσίες κατά την έννοια της ανωτέρω έκτης οδηγίας;

Διαγραφή της υποθέσεως C-191/86 (*)

(90/C 101/10)

Με διάταξη της 6ης Φεβρουαρίου 1990, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-191/86: Tokyo Electric Co. Limited (TEC) κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(*) ΕΕ αριθ. C 215 της 26. 8. 1986.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Αγωγή του N. M. S. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Μαρτίου 1990

(Υπόθεση T-13/90)

(90/C 101/11)

Ο N. M. S., κάτοικος ... (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους Βρυξελλών Thierry Demasure, Michel Deruyver και Gerard Collin, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την δικηγόρο Y. Hamilius, 7-11 route d'Esch, άσκησε στις 13 Μαρτίου 1990 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ενάγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— Να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει το ποσό των δέκα εκατομμυρίων ως αποζημίωση κατ' αποκοπήν.

— Ελικουρικός, να ακυρώσει τη γνωστοποιηθείσα με συστημένη επιστολή της 28ης Νοεμβρίου 1989 ρητή απορριπτική απόφαση της Επιτροπής επί της ενστάσεως που υπέβαλε στις 8 Σεπτεμβρίου 1989 ζητώντας την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη.

— Να καταδικάσει την καθής σε όλα τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Ο ενάγων υποστηρίζει ότι υπέστη ζημία επειδή η Επιτροπή αρνήθηκε να τον προσλάβει προφασιζόμενη ανικανότητα οφειλόμενη σε ιατρικούς λόγους. Η απόφαση αυτή κατέστη ήδη αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως⁽¹⁾ και όχι μόνο βασίστηκε σε προφανώς εσφαλμένη διάγνωση αλλά παράβιασε και το δικαίωμα κάθε προσώπου για σεβασμό της ιδιωτικής του ζωής. Ο ενάγων θεωρεί ότι νομιμοποιείται να ζητάει από την Επιτροπή αποζημίωση τόσο για αποκατάσταση της πραγματικής ζημίας όσο και για αποκατάσταση της βαριάς ηθικής βλάβης που υπέστη συνεπεία του σφάλματος που διέπραξε το εν λόγω όργανο ως προς αυτόν.

(¹) ΕΕ αριθ. C 216 της 22. 8. 1989.

Προσφυγή του Claude Tahir κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 21 Μαρτίου 1990

(Υπόθεση T-14/90)

(90/C 101/12)

Στις 21 Μαρτίου 1990 ο Claude Tahir, κάτοικος Βρυξελλών, 12, rue Mareyde, εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis,

δικηγόρο Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τα γραφεία της s.à.r.l. Fiduciaire Myson, 6-8 rue Origer, 2269, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να κρίνει την προσφυγή του παραδεκτή και δάσιμη.
- Κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Μαΐου 1985, κατά το μέτρο που επανεντάσσει τον προσφεύγοντα στον ίδιο βαθμό και στο ίδιο κλιμάκιο που είχε κατά την ημέρα της αναχωρήσεώς του σε άδεια για προσωπικούς λόγους.
- Να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει νέα απόφαση περί επανεντάξεως, με την οποία να αποκαθίσταται η σταδιοδρομία του προσφεύγοντος όσον αφορά τον βαθμό, το κλιμάκιο και το καθεστώς συντάξεως.
- Να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή αποζημιώσεως ίσης προς τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που του καταβλήθηκαν πράγματι και των αποδοχών που θα έπρεπε να του καταβληθούν αν η επανένταξή του είχε γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.
- Να αναγνωρίσει ότι κατά την εξέταση των προσόντων των υποψηφίων προς προαγωγή η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη την επαγγελματική πείρα που απέκτησε ο προσφεύγων μεταξύ της 17ης Ιανουαρίου 1972 και της 30ής Ιανουαρίου 1985.
- Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η υπό της Επιτροπής μη επανένταξή του μόλις προέκυψε κενή θέση αποτελεί παράβαση

του άρθρου 40 παράγραφος 4 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, καθώς και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων μεταξύ υπαλλήλων, και ότι η Επιτροπή παραβίασε επίσης την αρχή της καλής πίστεως και παρέβη το καθήκον αρωγής.

Προς στήριξη του αιτήματος περί αποζημιώσεως, ο προσφεύγων επικαλείται τη νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία ο υπάλληλος ο οποίος, λόγω αντικανονικής συμπεριφοράς του κοινοτικού οργάνου, δε επανεντάχθηκε κατά τη λήξη της άδειας του για προσωπικούς λόγους δικαιούται να ζητήσει αποκατάσταση της πραγματικής ζημίας που υπέστη και η εξ αυτού του λόγου οφειλομένη αποζημίωση ισούται, κατ' αρχήν, προς τις αποδοχές τις οποίες θα εδικαιούτο ο υπάλληλος, αφαιρουμένου του καθαρού εισοδήματος που απέκτησε κατά το ίδιο διάστημα από την άσκηση άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας.

Διαγραφή της υποθέσεως T-23/89 (1)

(90/C 101/13)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Με διάταξη της 21ης Μαρτίου 1990, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο τμήμα) αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-23/89, Michèle Actis-Dato και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(1) ΕΕ αριθ. C 317 της 28. 11. 1987.